

MIDNATTSRÖPET

TIDNING FÖR ANDLIG VÄCKELSE

JESUS

ÄR

SNART

HÄR

!!!

LÄS

i detta nummer

**Arne Imsen:
Detta är väckelse!**

**Oswald J. Smith:
Budskapet måste ut.**

**Dahl Stristrup:
Hur använder du ditt
pund?**

**Anders B. Andersson:
Vad händer bland de
troende i Sovjet.**

**Dessutom:
Bibelstudier, nya
sånger, personliga
vittnesbörd m.m.**

Midnattsropet —

organ för andlig
väckelse i dag

Utkommer med ett 24-sidigt nr
den 1 och ett 20-sidigt nr den
15 varje månad.

Ansvarig utgivare är
ARNE IMSEN

Redaktör:
ANDERS B. ANDERSSON

Prenumeration kan verkställas på
närmaste postanstalt genom inbet-
alning på postgironr **57 16 20** på
postens tidningsinbetalningskort,
eller genom skriftlig hänvändelse
direkt till tidningens exp. Abonne-
manget (ej gåvo- och billighets-
prenumerationer) gäller tills upp-
sägning sker.

Prenumerationspriset är:

Helår 28: —, halvår 15: 50, kvartal
8: —. Lösnummer 1: 25. — Till Fin-
land, Norge och Danmark är priset
detsamma som i Sverige.

Gåvor till tidnings- och traktat-
missionen mottages med tacksam-
het. Postgiro 57 16 20.

Adressen till tidningens redaktion
och expedition är:

Surbrunnsgatan 60, Stockholm VA

Telefonnummer:
Redaktion och expedition
32 80 02, 31 71 35.

Meddelande om adressförändring
måste göras senast tre veckor in-
nan den skall träda i kraft och kan
ske genom skriftligt meddelande
till tidningens exp. eller på postens
adressförändringsblankett nr 870.

Redaktionen tar med tacksamhet
emot bidrag, såsom vittnesbörd om
personliga upplevelser, rapporter
om Guds verk etc.

Och det mån I framför allt veta, att i de yttersta dagarna bespottare skola komma med bespottande ord, människor som vandra efter sina egna begärelser.

De skola säga: "Huru går det med löftet om hans tillkommelse? Från den dag då våra fäder avsnade har ju allt förblivit sig likt, ända ifrån världens begynnelse."

Ty när de vilja påstå detta, förgäta de att i kraft av Guds ord himlar funnos till från uråldrig tid, så ock en jord som hade kommit till av vatten och genom vatten;

och genom översvämning av vatten från dem föricks också den värld som då fanns.

Men de himlar och den jord som nu finnas, de hava i kraft av samma ord blivit sparade åt eld, och de förvaras nu till domens dag, då de ogudaktiga människorna skola förgås.

Men ett vare icke fördolt för eder, mina älskade, detta, att "en dag är för Herren såsom tusen år, och tusen år såsom en dag".

Herren fördröjer icke uppfyllelsen av sitt löfte, såsom somliga mena att han fördröjer sig. Men han är långmodig mot eder, eftersom han icke vill att någon skall förgås, utan att alla skola vända sig till bättring.

Men Herrens dag skall komma såsom en tjuv, och då skola himlarna med dånande hast förgås, och himlakropparna upplösas av hetta, och jorden och de verk som äro därpå brännas upp.

Eftersom nu allt detta sålunda går till sin upplösning, hurudana bören icke I då vara i helig vandel och gudsfruktan,

medan I förbiden och påskynden Guds dags tillkommelse, varigenom himlar skola upplösas av eld, och himlakroppar smälta av hetta!

Men "nya himlar och en ny jord", där rättfärdighet bor, förbida vi efter hans löfte.

Därför, mina älskade, eftersom I förbiden detta, skolen I med all flit sörja för, att I mån för honom befinnas vara obefläckade och ostraffliga, i frid.

Nr 4

15 febr. 1968

Årg. 9

DETTA ÄR VÄCKELSE

Av Arne Imsen

Äktheten hos en väckelse i nytestamentlig mening uppenbarar sig däri att den vänder sig till individen såsom ett nådeserbjudande från Gud till frälsning ut ur tidsålderns onda väsende.

En väckelse börjar alltid med Guds folk! "Om den signal, som basunen giver, är otydlig, vem gör sig då redo till strid?"

En verklig väckelsesignal samlar Guds folk till bön och för dem in i en väntande och vakande ställning. Väckta och förnyade blir de bärare av Guds heliga eld till sin samtid.

Striden är andlig och kan icke vinnas med köttliga vapen hur starka dessa än kan förefalla vara. Då församlingen är där hon skall vara blir hon en stad på berget vars ljus icke kan döljas. Hon blir utsatt för många attacker och listiga anslag men kan icke neutraliseras av mörkrets styrkor.

Lidande väntar den som valt gå korsets väg. Men genom detta lidande uppenbaras Guds kärlek.

Även i vår tid möter människor det djupt rotade hatet från korsets fiender. Myndiga herrar träder upp mot deras tro och myndigheterna förleds till handlingar, som är regelrätt förföljelse. Denna mentalitet är av gammalt datum och är från tid till annan av allt att döma mycket dominerande i samhällets olika människovårdande institutioner. Men det finns ingen anledning rygga tillbaka då detta motstånd reser sig än mindre låta sådana övertramp bli orsak till att man kastar sig in i det partipolitiska käbblet för att med köttliga maktmedel värna om mänskliga rättigheter.

Ett adelsmärke för all sann och levande Gudstro är att den blir motsagd, men den visar sin styrka därigenom att dess bekännare står fasta och orubbliga på den onda dagen och behåller fältet efter att ha fullbordat allt. —

Guds svar på den tilltagande ondskan är en mäktigare utgjutelse av sin Andes kraft över

församlingen, som finner det livsnödvändigt att återvända till de urkristna kraftkällorna.

En mängd näraliggande men mindre väsentliga uppgifter måste träda i bakgrunden eller helt utmönstras för att det som är mer betydelsefullt än något annat skall få sin gudomliga lösning. Den församling som marscherar fram på knä finner svar, får lösenord och blir en maktfaktor med stort inflytande. Individer, samhällen och nationer lyfts andligt och moraliskt då evangelium blir proklamerat med överbevisande kraft.

Väckelsen är ett faktum för var och en som sätter sig i rörelse mot korset och blir en korsbärare i Jesu efterföljd. Var och en som går trosvandringen ut till honom utanför lägret för att bära hans smälek blir ett skakande vittnesbörd för andra om att vi här icke har någon varaktig stad utan söker efter den tillkommande.

Väckelsen bryter igenom

Forts. på sid. 13.

Kommunisterna har världens största litteraturproduktion. De betraktar litteraturen som det viktigaste vapnet i kampen mot andra ideologier. Varför har mis-

BUDSKAPET

MÅSTE UT NU... NU...

Av

Jag tror att det är Guds plan, att alla människor skall få del av evangelium på sitt eget språk. Men ett faktum är, att det ännu finns ca 2.000 språk, till vilka inte en enda del av Guds Ord blivit översatt. Men på engelska finns Bibeln och delar av Guds Ord översatt och reviderat i över 500 utgåvor. Varför skulle inte alla de andra också få Bibeln på sina språk?

Har du tänkt på hur viktigt det är att kunna läsa evangelium? Hade vi inte haft det tryckta gudsordet hade vi inte varit kristna. Bibeln säger: "Alltså kommer tron av predikan, men predikan i kraft av Kristi ord." Hur kan vi vänta att hedningarna skall tro och bli frälsta så länge som de inte har Guds ord?

Vad var det som åstadkom reformationen? Du säger kanske, att det var Martin Luthers predikan. Jag tror inte det. Men Martin Luther skrev massor av böcker och översatte Bibeln. Som ett resultat av det tryckta ordet fick vi en omfattande reformation. Och hur skulle det ha varit i dag om inte reformationen hade kommit? Mörkret skulle fortfarande ha omgivit oss och hela världen varit i katolicismens grepp.

Världsevangoliseringens största förutsättning i vår tid är den ökade läskunnigheten. Vet du hur många som varje vecka lär sig att läsa? Jo, inte mindre än tre miljoner! Det betyder 150 miljoner nya läskunniga varje år. Något sådant har aldrig hänt tidigare i mänsklighetens sextusenåriga historia. Bara för några år sedan var det endast en liten del av jordens befolkning som kunde läsa. Det dröjer inte så långt länge förrän alla har lärt sig den underbara konsten.

Intet kan så påverka människorna som läsning. Har du tänkt på vilket inflytande som Charles Darwin har utövat på den moderna människans tänkande genom sin bok "Om arternas ursprung"? Är du klar över, att som ett resultat av denna bok är dina barn utsatta för den ödes-

digra utvecklingsteori som genomsyrat all undervisning i alla skolor över hela världen? Intet har så motarbetat tron på Bibeln som Darwins aldrig bevisade teori. Men detta ger oss en viss uppfattning om det tryckta ordets mäktiga inflytande.

Litteratur i stället för kyrkor

Massorna lär sig att läsa, men vad skall de läsa? Kommunisterna vet vilken makt det finns i litteraturen och sprider sina läroböcker.

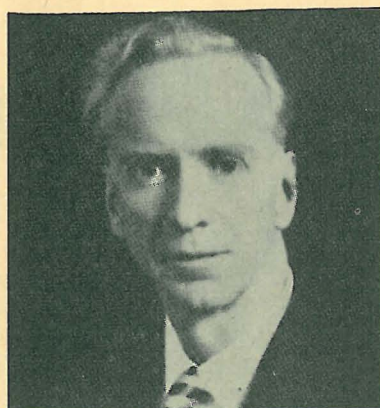
Vet du att kommunisterna trycker två exemplar av sina böcker för varje person på jorden årligen? Vad inga andra har gjort eller gör, det gör kommunisterna. Kommunismen ger sig själv äran av att ha erövrat Kina med sin litteratur. Men vad gjorde den kristna missionen i Kina? Jo, den byggde institutioner. Hade vi i stället för att bygga stora sjukhus och massiva utbildningsanstalter lärt kineserna i gemen att läsa och gett dem alla det tryckta gudsordet, så är det möjligt att situationen i dag hade varit en annan. De kristna koncentrerade sig på några få och glömde massorna. Kommunismen sprider sitt budskap till alla. Jag är förvissad om att Kina kunde ha evangeliserats genom det tryckta evangeliet.

I tjugofem år före den ryska revolutionen öste kommunisterna in sin lära i Ryssland. Och Ryssland fortsätter med samma metod inom och utanför Sovjets gränser.

För några år sedan gav FN en uppgift om de böcker som årligen utkommer i olika ledande länder. Ryssland kom först med 60.000 boktitlar, därefter hade Japan, som är den mest läskunniga nationen på jorden, 24.000. Storbritannien hade 19.000 och Indien 18.000. USA hade det året endast 12.000 utgivna böcker.

Vet du att Ryssland på ett år utgav 5.000 översättningar och tryckte en miljard exemplar av

sionärerna inga böcker att ge de läshungriga människorna på missionsfälten? Därför att den kristna församlingen inte har förstått litteraturens värde. Vi har investerat i våra byggnader i stället för i vårt budskap, skriver Oswald J. Smith i denna artikel, som berör med aktualitet situationen också i vårt land.

Oswald J. Smith

de utgivna böckerna? Samma år översattes i USA och Storbritannien endast 800 och 600 boktitlar. Det visar sig att kommunisterna tror mer på litteraturens betydelse än vi i västerlandet. Kommunisterna har beslutat sig för att vinna över andra ideologier med sin litteratur. Överallt i världen kan man köpa kommunistiska böcker.

Ghandis sonson sade för en tid sedan i Los Angeles: "Missionärerna lärde oss att läsa, men kommunisterna ger oss litteraturen." I sanning, något att tänka på! Varför har missionärerna inga böcker att ge de läshungriga människorna på missionsfälten? Jo, därför att de församlingar som sänt ut dem inte har förstått litteraturens stora betydelse. Vi har handlat som om det ginge att sända soldater till fronten utan ammunition. Det är ett sorgligt och oförlåtligt faktum att kommunisterna skördar frukterna av missionens förberedande arbete. Att lära folken att läsa och sedan inte ge dem nödvändig litteratur är ett stort misstag!

Jehovas Vittnen: 500 tidningar i minuten!

Låt mig också nämna något om vad villoläraryrket gör. Även de har förstått hur man kan utöva inflytande och effektiv propaganda.

Vet du att Jehovas Vittnen har världens största religiösa tryckeri? Vad är orsaken till att inte den evangeliska kristenheten har det största? Jo, helt enkelt det, att den kristna församlingen hittills inte har förstått litteraturens stora värde. Vet du hur många exemplar av tidskrifter som denna enda stora tryckpress producerar per år? Inte mindre än 84 miljoner. Med andra ord 500 ex. i minuten! Vart går alla dessa tidningar? Jo, till alla länder, där man läser engelska, men i första hand till Asien, Afrika och Sydamerika. Jehovas Vittnen trycker sitt budskap på många språk och för massorna.

Ser Jehovas Vittnen resultat? Lönar det sig för denna villolära att sprida det tryckta budskapet? Naturligtvis! De ser framgångar överallt i världen. Till exempel hade den en dopförrättning i New York, när 7.136 personer döptes. Hur många döper vi i våra församlingar? Jehovas Vittnen upplever framgångar tack vare sin masspropaganda genom tidningar och böcker.

Har du lagt märke till hur obetydliga och billiga samlingslokaler som Jehovas Vittnen har? Har du hört att de bygger dyrbara kyrkor? Nej! Varför inte? Jo, därför att de vet att det lönar sig bättre att satsa på det tryckta budskapet, än att bygga fina lokaler. *De sätter pengarna i budskapet och inte i byggnader!*

Det är här som den evangeliska kristenheten har begått ett av de största misstagen. Vi har investerat i byggnader i stället för i vårt budskap. Vi har glömt bort att vi har ett dynamiskt budskap — att evangelium är en Guds "dynamis" till frälsning. Under bara ett år uppfördes i USA kyrkobyggnader för över en miljard dollar (fem miljarder sv. kronor). När jag läste detta, sade jag till mig själv: "Jag skulle vilja stoppa detta kyrkobyggande under ett år och ge en miljard dollar för världsevangelisationen! Och om jag hade en miljard dollar under bara några få år skulle resultaten på missionsfälten bli annorlunda!"

Jag är inte alls emot att vi bygger kyrkor som lämpar sig för arbete och mål. Men jag är absolut emot att vi bygger lyxösa och kostbart smyckade kyrkobyggnader, när vi så väl behöver pengarna för världsevangelisationen.

Vet du hur mycket som kunde göras för missionen med en miljard dollar? Jo, vi skulle kunna ge åtminstone ett Nya Testamente till varje hem på jorden!

Forts. på sid. 17.

HUR ANVÄNDER

Läs 5 Mos. 6: 1—9!

Ibland känner vi människor oss ensamma och övergivna, utlämnade åt alla onda makter, glömda av vår himmelske Far. Vid ett sådant tillfälle satte jag mig ner och började läsa alla de löften som Gud hade gett mig genom åren och plötsligt tyckte jag att orden i det sjätte kapitlet i femte Mosebok växte och började tala till mig. När jag nu fäster några av dessa tankar på papperet så är det därför att jag tror att Gud även vill tala till dig i din ensamhet genom det han lät mig se. Som vi alla vet finns det en dubbel betydelse i allt vad som är ingivet av Gud i Gamla förbundet. Jesus hänvisar ofta till Mose och profeterna. Själv har jag funnit mycken tröst i Gamla testamentet. Må vi med Guds hjälp kunna taga vara på det han vill säga oss medan tid är.

Vi möter här Mose efter att han varit tillsammans med Herren på Horebs berg för att be Gud förlåta sitt folk alla dess missgärningar, och nu har han något att meddela dem, Guds bud och stadgar.

Gud talar till dig och mig

Det finns mycket att lära, mycket att läsa i femte Mosebok. Men jag vill först ställa frågan: Vem talar Gud till? Är det manne till dem som vi kallar judafolket som i dag lever i staten Israel, eller kan det finnas något fördolt här?

Jag fann detta: Gud talar här till dem som i dag bekänner sig vara kristna, ty vi är alla klara över att Guds ord alltid är tvåfaldigt. Alltså talar han till dig och mig. Vad har han då att säga oss i dag? Finns det något i detta kapitel som är aktuellt?

"Du må frukta Herren, din Gud, så att du håller alla hans stadgar och bud." (v. 2). Om vi börjar med att göra klart för oss att Gud är idel kärlek och utgår från detta, skall vi snart förstå att det inte var av skräck de skulle frukta Herren, utan för att han ville dem väl. Ty vi läser i Matt. 6: 33, 34: "Söken först Guds rike och hans rättfärdighet, så skall också allt detta andra tillfalla eder." Gud gav detta till dig, din son och

din sonson, men han menade inte här de barn som avlats på jordiskt vis, utan talar om ett andligt folk. Får vi fortsätta den linjen talar Paulus om sin andliga son Timoteus, som han födde under stor möda. Här talas det om de människor som du som kristen vinner för Guds rike, för att du den vägen må skaffa dig en skatt i himlen, ett släkregister av andliga barn som du kan överlämna åt din himmelske far.

Guds kärlek måste fylla oss

Jesus talar om de betrodda punden. De olika punden är olika sätt på vilket du kan vinna människor för Guds rike. Han som grävde ned sitt pund är den som tog emot frälsningens gåva, men sedan var nöjd, då han själv hade sitt på det torra och inte följde Jesu befallning att gå ut och vinna fler. Matt. 28: 18 f.

"Så skall du nu höra, Israel, och hålla dem och göra efter dem, för att det må gå dig väl och för att I mån föröka eder mycket, såsom Herren, dina fäders Gud, har lovat dig." (v. 3.) Ett land fyllt med lovsång och tacksägelse över att du delade med dig av vad du själv upplevt i frälsningen, så att du fick många barn och barnbarn.

"Du skall älska Herren, din Gud, av allt ditt hjärta och av all din själ och av all din kraft." (v. 5.) I denna vers har du all den kärlek Gud är mäktig att giva dig. Men i Joh. 3: 16 ser du att Gud gav ännu mer. Hade människan varit mäktig att hålla detta bud så hade Gud aldrig behövt sända sin Son till jorden, men genom att ingen av egen kraft kan älska Gud över allt annat, så länge Satan är lös på jorden, så var Gud tvungen att öppna en dörr till himlen, och den dörren och vägen är Jesus. Joh. 14: 6, 10: 9.

I Upp. 2: 4 står det: "Jag har det emot dig att du har övergivit din första kärlek." Vad är den första kärleken? Den människa som upplever kärleken ser den första tiden inte något annat än det älskade föremålet, allt annat finns liksom inte till. Den första frälsningsstunden var du salig, du talade med din Frälsare i bön, du berättade för människor du mötte om vilken underbar

DU DITT PUND?

frälsning Jesus hade att ge, du var fanatisk, ja, du brydde dig inte ett dugg om vad människor tyckte och tänkte i detta ditt första kärleksrus. Har du övergivit din första kärlek?

Gud uppmanar dig att lägga dessa ord på ditt hjärta, v. 6. Varför det?

Hjärtat betecknas som centralen för allt liv i människan. Om kärleken till Gud är det centrala i ditt liv, då genomsyras du av denna kärlek. Vad händer då med dig? Jo, du får kraft från Gud att älska alla dina syskon i Herren, hur de än ser ut och vilken hudfärg Gud än har gett dem. Men du skall göra mer än så, du skall lära dina andliga barn att älska Gud. Ty om du har den rätta andliga kärleken, då kommer människor att kunna se Gud i dig och då har du blivit vad Gud menade då han sade "låt oss göra människan till vår avbild".

Du skall lära alla i din omgivning att älska Gud, men det kan endast ske om du själv älskar Honom först.

Alla tillfällen måste vi använda

Du uppmanas att göra mera i detta kapitel. Att tala om Gud i alla sammanhang, på gatan, men först av allt i ditt hem. Guds stadgar skall bindas vid din hand och vara ett märke på din panna, v. 8. Hur skall jag belysa detta så att du rätt förstår hur jag upplevde det? Är du affärsman, skall det inte kunna sägas om dig att han kallar sig kristen, men han säljer en undermålig vara till fullt pris. Detta var handens tecken. Din handling skall vara genomsyrad av Gud.

Pannans tecken gäller mitt förstånd som behärskas av Herrens befallning och kärleksbud. Hur kan mitt förstånd behärskas av Gud?

Låt mig berätta om en man jag hörde som blev kristen. Han var fabrikör och hade hört talas om tionde, samt att intet skulle fattas den som först sökte Guds rike. Han började med att giva Gud tionde, sedan blev det ökat tionde, tills han i dag lever av tionde själv och ger Gud nittio procent av sin inkomst.

Genom att lägga Guds ord i sitt hjärta kunde Gud lösa honom från allt det jordiska som tidigare hade bundit honom, så att han upptäckte att allt vad han hade var en gåva från Gud, som han skulle förvalta under sin jordetid. Intet skulle han taga med sig, utan han skulle under sin jordetid samla sig skatter i himlen genom att använda sig av det materiella för att vinna människor för Gud. Han hade fattat problemet med de betrodda punden rätt. Han fick fem pund och vann med dem ytterligare fem pund och kunde då överlämna tio pund till sin Frälsare.

"Och du skall skriva dem på dörrposterna i ditt hus och på dina portar." (v. 9.) Märker människor som besöker dig att du är en kristen, att Jesus har allt herradöme i ditt hem, så att när du får besök finns det en andlig atmosfär som möter besökaren i dörren och gör att han eller hon måste ta ställning för eller emot Gud? Är Jesus dörrvakt, så att Satan inte kommer in för att stanna och förstöra hos dig?

Detta var något av vad jag upplevde då jag läste igenom de första verserna i detta kapitel, och kanske det kan vara dig till hjälp. Må Gud få all ära genom sin son Jesus Kristus. Gud välsigne dig att ta emot av Hans rikedomar!

Dahl Stistrup

"Gud använder mänskliga redskap för sitt verk, men man behöver inte vara präst eller predikant eller evangelist för att bli bärare av väckelsens heliga eld. Man behöver bara ett hjärta tänt av Gud. — Tänd av Gud kommer du att tända andra, men slocknar glöden i din själ, är du lika ofarlig som en död vulkan."

Frank Mangs

Vad är tungomålstalande ? "BUDSKAP

I N. T. finns noggranna bestämmelser för bruket av tungomålstalande i församlingen. Gud är ej ordningens Gud.

- Det bör vara utföljt av en uttydning. Läs 1 Kor. 14: 12, 13, 16, 17, 23.
- Det bör ske på ett höviskt och värdigt sätt. Läs 1 Kor. 14: 40, 33.
- Det bör icke ha ett allt för dominerande utrymme. Läs 1 Kor. 14: 27.
- Då man själv ej kan uttyda och ej någon annan uttydare är närvarande bör man tiga. Läs. 1 Kor. 14: 28.

Vi har i en föregående artikel sett hur gåvan att tala tungomål oftast fungerar: Ett tal "icke för människor, utan för Gud..." 1 Kor. 14: 2.

Det tungomålstalandet kommer alltså till uttryck i samband med vårt böneliv och blir till uppbyggelse enbart för den som brukar gåvan. Den formen av tungotal är alltså för *enskilt bruk* och icke till församlingens uppbyggelse. Paulus säger: "Eljest, om du lovar Gud med anden, huru skola de som sitta på de olärdas plats då kunna säga sitt "amen" till din tacksägelse? De förstå ju icke vad du säger. Om din tacksägelse är god, så bliva de andra dock icke uppbyggda därav." — "Om nu hela församlingen komme tillhopa till gemensamt möte och alla där talade tungomål och så några som voro olärda komme dit in, eller några som inte trodde, skulle då icke dessa säga, att I voren ifrån edra sinnen?" 1 Kor. 14: 16, 17, 23.

Lika visst finns dock även ett tungomålstalande, som är en gåva till församlingens uppbyg-

gelse. I det fallet måste dock tungotalet vara åtföljt av uttydning.

"Detta gäller ock för eder; när I ären ivriga att undfå andliga gåvor så må eder strävan efter att dessa hos eder skola överflöda hava församlingens uppbyggelse till mål. Därför må den som talar tungomål bedja om att han ock må kunna uttyda." 1 Kor. 14: 12—13.

Det kan också tillgå så att en talar tungomål, en annan uttyder. Läs 1 Kor. 14: 26.

Då denna gåva är verksam i församlingen är aposteln Paulus mycket angelägen om att allt skall "tillgå på höviskt sätt och med ordning". 1 Kor. 14: 40.

Han anser att tungomålstalandet icke skall ha ett alltför dominerande utrymme i församlingens sammankomster: "Vill man tala tungomål, så må för var gång två eller högst tre få tala, och av dessa en i sänder, och en må uttyda det." 1 Kor. 14: 27.

Vidare uttrycker han med största bestämdhet, att om man inte själv har uttydningens gåva eller någon annan uttydare är närvarande, bör man icke tala med tungor högt i församlingen: "Är ingen uttydare tillstädes så må de tiga i församlingen och tala allenast för sig själva och för Gud." 1 Kor. 14: 28. Läs också vers 5.

Tungomålstalandet åtföljt av uttydning, som ofta också kallas "budskap i tungor" eller "budskap i anden", jämställs av Paulus med profeterande och har också samma uppgift i församlingens uppbyggande: "Den som profeterar är förmer än den som talar tungomål OM DEN SENARE ICKE DÄRJÄMTE UTTYDER SITT TAL så att församlingen får någon uppbyggelse." 1 Kor. 14: 5.

Ett sådant "budskap" till församlingens uppbyggelse kan rymma många moment.

Det kan vara väckande och uppfordrande, undervisande och vägledande för dem som står spörjande, det kan förmedla tröst och uppmuntran till dem som befinner sig i prövningar och svårigheter, det kan uttrycka förutsägelser om framtiden, det kan utgöra varning till dem som

I ANDEN"

håller på att glida ut i synden, det kan ge bekräftelse om vad som är Guds vilja i en bestämd sak och förmedla mycket, mycket annat, som vi inte har råd att undvara i församlingslivet. —

Det märkliga är att man i kretsar, där man säger sig önska ge utrymme för de andliga gäverna icke vill ge plats för detta tungomålstalande. —

Vad går man icke miste om? —

Är man rädd för det övernaturliga och anstötliga? Eller fruktar man kanske att det på förhand uppgjorda, fina mötesprogrammet skall spräckas? —

Följden blir i alla fall att den helige Ande bedrövas — gudstjänsten blir utan gudomlig sanktion och andlig kraft.

● ● ●

Tungomålstalande åtföljt av uttydning är inte endast ett sätt på vilket Gud kommer till tals med en hel församling eller grupp av människor. På samma sätt kan Gud också tala till *en enskild människa*, som då också *samtidigt upplever* en starkt bekräftande övertygelse i sitt eget inre om budskapets personliga karaktär: *det var mig det gällde.* —

Just i denna funktion har gåvan en utomordentlig betydelse både i den själavinnande och i den själavårdande verksamheten. —

De flesta av oss har säkert varit med i väckelsemöten då ett "budskap i tungor med uttydning" framburits och omedelbart fått till följd att en person djupt förkrossad, kommit fram, begärt förbön och överlämnat sitt liv åt Gud. — Vad inte sång, vittnesbörd eller predikan framverkade, det åstadkom "budskapet" just hos denna enskilda person, medan det ofta lämnade andra oberörda. —

På samma påtagliga sätt kan också Gud tala *uppmuntrande och vägledande* till en enskild människa, som befinner sig i *speciellt behov* av detta. —

Själv har jag en personlig erfarenhet av hur Gud så här kan tala till en enskild människa och samtidigt ge henne en bekräftande övertygelse om att det gäller just henne.

Av

Anders B.

Andersson

Jag hade under tjugofem långa år icke varit en helhjärtad kristen, än mindre aktiv. Jag hade levt i djupaste isolering och endast sporadiskt besökt några gudstjänster, vilka alltid lämnat mig helt oberörd. — Jag var utanför, och där utanför var det mörkt och kallt. Jag hade varit min Gud och min kallelse otrogen, och hela mitt liv föreföll mig förfelat. Mitt inre var ett öppet sår, som aldrig kunde läkas och jag såg inte den minsta utväg att någon gång kunna komma ut ur mitt mörker och min förnedring. Tanken på att någonsin på nytt komma in i min kallelse var helt utplånad ur mitt medvetande. Ofta, ofta bad jag i min ensamhet: Gud låt mig bara inte dö nu — förbarma dig över mig! —

Då jag läste bibeln var den oftast en mycket tillsluten bok. Av de troende hade de flesta inget annat till övers för mig än anklagelser, förebråelser eller i bästa fall beklaganden. —

Så hade åren gått — under växande självförakt, förtvivlan och förnedring. I det tillståndet kom jag till mitt första Maranata-möte. —

Den smittande glada trosatmosfären och den frimodiga förkunnelsen nådde min själ som en ljuvlig balsam. Strängar i mitt inre som inte vibrerat på många år började röras — ett svagt hopp vaknade om att Gud kanske ändå kunde förlåta, glömma och upprätta.

Men skulle jag *våga* tro? —

Skulle det inte bara bli nya misräkningar — och tänk om jag på nytt skulle stötas ännu djupare ner i förtvivlan och ångest! — Nej, jag vågade inte hoppas att Gud ville eller kunde göra något åt mitt liv — kanske för andra men inte för mig. —

Då kom "budskapet". —

Och det *åtföljdes* av en absolut inre förvissning att det gällde just mig och ingen annan. —

Det var en kvinnoröst — jag kunde inte upptäcka den talande och det hade ingen betydelse — men redan när tungotalets första obegripliga

Forts. på sid. 16.

Till

Presidenten i SSSR:s ministerråd, kamrat Kosygin.

Förste sekreteraren för Kommunistiska partiets Centralkommitté, kamrat Brezjnev.

Sovjetunionens allmänna åklagare, kamrat Rudenko.

Åklagarmyndigheten i Rjazan-distriktet.

Gemensamma församlingsrådet för de evangeliikristna och baptisterna.

Rådet för de fångnas släktingar.

Det är ett mycket unikt dokument du ser här invid och det bör läsas mer än en gång. —

Det är daterat 1967 och avslöjar att det också i vår tid finns människor som på allvar får lida — och gör det med glädje — för sin tro på Jesus Kristus — geografiskt sett inte alls långt från vårt lands gränser. —

Dokumentet säger oss också något annat: att det verkligen finns människor som upplever de första kristnas kraft och oförskräckta mod. —

Beklaga dem inte! — De har "aktats värdiga att lida för Jesu namns skull". — V i borde hellre beklaga oss själva som bröstas oss i förment välmåga och inte märker vår egen andliga utarmning.

VAD HÄNDER BLAND DE TROENDE I SOVJET?

Vid slutet av detta år avslutades processen mot våra bröder i tjeckoslovakien och N. F. Popov, som också var i staden Rjazan.

Våra bröder dömdes till följande perioder. Det räknades dem till följande omsorg om barnen kristna utvalda sökt våra vänner i tron i andra länder.

Om ni kallar våra predikanterna kalla oss för förbrytare, ty vi har gjort en förbrytelse. Om ni dömer oss som har kallat dem till den rätta troen, ni kallar brott. Vi gav dem vår hjälp i likhet med dem bära ansvar för brottet.

Om de i sin tjänst hade inflytt sig hade underordnat sig mänskliga ord, skulle vi ha skilt dem från brottet.

Vi, medlemmar i denna stad, liksom förut kommer att fortsätta att om vi blir registrerade eller kommer vi att ha dessa möten.

Vi kommer att förena våra barn. Vi kommer att oavslutligt att med priset av vårt eget liv och hennes skändliga inflyttande.

Vi kommer att framdeles läsa.

Vi kommer att framdeles läsa i andra städer och upprätthålla.

Vi kommer att vittna om Kristus.

Vi kommer att med ännu större vande familjer och främst att fortsätta för Guds ords skull.

Vi kommer att på allt sätt stödja rådet, som valts av de troende, kommer att tvinga oss att erbjuda.

Vi meddelar, att vi inte kan Kristi lära.

"Om det är rätt inför Gud därom mån I själva döma." — skor." (Apg. 4: 19, 5: 29.)

Vi kunde föra i bevis att undantag av den olagliga Förordningen kommissariernas råd och Centralen kunde åberopa Lenindekretet skilda, eller "Förklaringen om att vi gör det inte, ty vi ser hur i världen ändras och humana mänskliga återstår därför endast att lita på blott av Jesu Kristi lära, som mörkret och ogudaktigheten.

Vi som undertecknat detta broders lott, deras som den 18 februari för sin tros skull.

**De evangeliisterna
i staden Rjazan**

en fyra veckor långa domstols-
T. Golev, A. Bykov, T. N. Kud-
våra pastorer.

riheten till varierande tids-
att de besökt bönemöten, haft
an, spritt andlig litteratur, be-

der förbrytare, måste ni även
ort och kommer att göra sam-
röder, döm även oss, ty det är
t. Vi gav dem det uppdrag, som
töd i deras arbete och vi önskar

t i strid mot Kristi lära, om de
tämnelser tvärtemot evangeli-
ten.

mling, meddelar härmed att vi,
med våra bönemöten, oberoende
vi inte får äga något bönehus
ulla möjliga platser".

i kristen uppfostran av våra
ja för unga själar. Vi är redo
våra barns själar mot gudlös-

sprida andlig litteratur.

våra trosbröder och systrar i
m kontakt med dem.

för utomstående.

er ge materiell hjälp åt behö-
na till de fångar, som fängslats

ödja det Gemensamma försam-
lningst hot och inga repressalier
en officiella kyrkoledningen.
fylla de bud som strider mot

hörsamma eder mer än Gud,
måste lyda Gud mer än männi-

brutit mot Sovjets lagar, med
en, som 1929 utgavs av Folk-
sekutivkommittén i SSSR. Vi
staten och kyrkan skall vara
nskliga rättigheterna", men vi
ar rättvisan förtrampas, lagar
lningar förlorat sin mark. Oss
risti oföränderliga lagar, ledas
i enda fyrbåken i det hemska

elande är redo att dela våra
er detta år dömdes till fängelse

och baptisternas församling

Vi vet att man i Sovjet, och
i andra länder bakom järnridån,
gjort upprepade försök att ut-
rota den levande kristendomen.
Dessa offensiver har dock miss-
lyckats. Idag finns där skaror
av levande kristna. —

Bill Kapitanieck från Ukraj-
na, som arbetar i Slavic Gospel
Mission, säger att det sedan
1965 bildats över 1.000 nya för-
samlingar i Sovjet. —

År 1961 var det många levan-
de kristna som lämnade den re-
gistrerade Baptistkyrkan, som
blivit ett kommunismens lydiga
redskap. Dessa "utbrytare"
fortsätter nu sin verksamhet
"under jorden" — i hemlighet
alltså. Överallt i Sovjet finns
nu sådana oregistrerade under-
jordiska församlingar, där väc-
kelsens eld brinner. —

Då och då syns i sovjetiska
tidningar och publikationer
meddelanden om denna verk-
samhet. Oftast är det i form av
rättegångsreferat. Mellan ra-
derna kan man läsa både om
väckelsen och förföljelserna. —

UCHITELSKAJA GAZETA

berättar i en stor artikel om att
i Rostov-on-Don fanns en skara
baptister*) som nekade att in-
rätta sin församling i enlighet
med de kommunistiska bestä-
melserna och åtygda de av kom-
munisterna tillsatta ledarna för
verksamheten. — På kommu-
nisternas stora högtidsdag, den
1 maj, då alla skall delta i
demonstrationståget, anordnade
dessa en egen gatudemonstra-
tion — 1.500 troende deltog. De
visste att de riskerade sin fri-
het och att fängelse, svält och
tortyr troligen väntade dem.

Alla hade strax förut läst en
"hemlig kungörelse", skriven
av en evangelist från Barnaul,
där denne berättade om huru
en syster Hmara från Kulunda
fått besked om att hennes tro-
ende man, som fängslats av
kommunisterna, dött i fängel-

set. Skrivelsen hade också be-
rättat om huru syster Hmara,
då hon fick hem sin mans kropp,
kunde se märken efter hand-
bojor på hans händer, svåra
brännskador under hans fötter,
magen full av knivstick, den
ena foten avbruten och uppåt-
böjd och hela kroppen full av
märken efter den grövsta tor-
tyr. — En stor skara troende
hade burit honom till graven.
De hade också burit stora pla-
kat med citat från Nya Testa-
mentet såsom:

**"För mig är livet Kristus
och döden en vinning."**

**"Frukta icke för dem, som
väl kunna dräpa kroppen,
men icke hava makt att
dräpa själen..."**

**"Jag såg under altaret de
människors själar, som hade
blivit slaktade för Guds ords
skull..."**

Detta hade skett tre måna-
der efter mannens omvändelse.
Hans exempel hade inspirerat
de troende runt Rostov-on-Don.
De som kom till demonstratio-
nen visste alla att hans öde
kunde bli deras eget. —

De samlade sig först på gatan
framför ett litet hus till ett
möte där 80 personer tog emot
Jesus Kristus — de flesta ung-
domar, av vilka 23 tillhörde den
kommunistiska ungdomsorgani-
sationen. Sedan marscherade
alla genom hela staden ner mot
floden Don, där dop skulle hål-
las. —

Bilar med polismän kom dock
och omringade de troende på
flodstranden och arresterade
ledarna för det "illegala bap-
tisttåget" — de kunde ju inte
arresteras alla de 1.500. De tro-
ende sökte hindra poliserna ge-
nom att tätt packade ställa sig
skuldra vid skuldra runt sina
ledare...

*) Baptist kallas i Ryssland alla
troende, som låtit döpa sig.

PRAVDA

publicerade också händelsen med ett kort omnämnande och berättade om att sex pastorer blivit arresterade.

SOVJETSKAJA MOLDAVIA

beklagar i ett nr att denna "underjordiska" församling sprider traktater och samlas till möten på offentliga platser fastän det är i lag förbjudet. —

Samma tidning berättar om hur två unga män och fyra flickor på tåget mellan Renu och Chisinau flera gånger sjungit en sång: "Låt oss viga vårt liv åt Jesus..." — Artikelförfattaren är upprörd över att de troende predikar på gator och stationer, på tåg, bussar, ja, till och med inne på statliga institutioner.

BAKINSKII RABOCCI

berättar om en Peter Serebrennikov och citerar från en av hans predikningar: "Vi måste tro på vår Frälsare, som de första kristna gjorde... Den principiella lagen för oss är Bibeln — vi godkänner icke något över den! Vår uppgift är att frälsa människorna från synden — speciellt de unga..."

SOVJETSKAJA JUSTITA

skriver i ett rättegångsreferat om den unga flickan Nina, som mycket frimodigt i rätten talar om hur hon bland de troende omgivits av kärlek och värme. Hon sade också: De äger — liksom jag själv — en ljus och stark tro — tron på Gud. Han håller oss under sitt beskydd... Låt mig möta mina gamla vänner, som nu inte längre hälsar på mig. Låt dem häna och bespotta mig — de kan slå mig och kalla mig "baptist" — det gör ingenting. Jag behöver dem inte — jag har Jesus. —

Samma publikation beskriver ett underjordiskt möte av det

Röda Torget med Lenin-mausoleet och Kreml.

slag Nina brukade besöka: Vid midnatt kom människorna en och en från olika håll och fyllde det mörka rummet, där det var mycket lågt till taket. De var så många och så trångt att man icke kunde knäböja. Man stod där tätt packade, sjöng och bad, medan svetten rann från deras ansikten i det svaga skenet från en primitiv gaslampa. På gatan gick en av de troende och höll vakt...

KAZAKSTANSKA PRAVDA

omtar att några troende stått anklagade för att de offentligt sjungit kristna sånger. Mitt i rättssalen hade de anklagade

böjt knä, bedit högt och stämt upp en av de sånger de just stod anklagade för att offentligt ha sjungit...

*

Utan tvivel är sanningen om Sovjet-Ryssland och vad som händer där just nu, exakt vad den amerikanske journalisten Peter Grose i New York Times uttrycker det: "Det är ateismens läror, icke tron på Gud, som är döende i Sovjet-Ryssland."

Uppgifterna hämtade ur tidsskrifterna Ljus i Öster, Troens Bevis och Pilgrimsväg.

VÄCKELSE... *Forts. fr. sid. 3.*

otrons fördämningar då Guds folk träder ut på Ordets löften och tillägnar sig sina rättigheter.

Växlande är förvisso de erfarenheter en kristen får göra i en värld där allt är ett styckverk. Motgångar och missträningar kommer och sätter tron på hårda prov, men om denna tro är förankrad i Jesus Kristus, trons begynnare och fullkomnare, byter icke den frestade åskådning och överger sitt hopp, ty det är uppenbart att de tillsynes största nederlag kan av Gud förvandlas till stora segrar. "För dem som älska Gud samverkar allt till det bästa."

Så har kristna i alla tider mött många svåra prövningar, men ut ur dessa har de kommit luttrade och mer skickade för Guds rike och bättre rustade för alla tålmodskrävande uppgifter i själavårdens uppoffrande tjänst. Den som söker Guds rike och vad därtill hör kommer icke på skam.

Världen kan under ett bedrägligt sken av människokärllek protestera, men den ser bara det närvarande och dömer ofta i panik och av rädsla, uppjagad av en skrupellös tidsningspress, som specialiserat sig på säljbart skandalstoff.

De som är mest samvetslösa brukar ropa högst.

Men låt skallet gå!

De ting som det är värt att kämpa och ge sitt liv för värderas ofta med förakt och avsky av den majoritet som gjort tron till sin religion.

O, du Guds lösköpta folk! Gör dig fri från religiös eller hednisk fångenskap, bli fylld med Anden i ett överflödande mått, ty uppbrottet stundar och Jesus kommer för att hemförlova sin arvedel.

Så här upplevde jag MITT ANDEDOP

döpt i vatten ett par tre år och allt emellanåt bedit om Andens dop.

En dag, det var en lördag, läste jag Guds Ord i Apg. 2: 38, 39: *"Gören bättring och låten alla döpa eder till edra synders förlåtelse, då skolen I såsom gåva undfå den helige Ande. Ty eder güller löftet och edra barn, och jämväl alla dem som äro i fjärran, så många som Herren vår Gud kallar."*

Ja, tänkte jag, då måste löftet om Andens dop vara också för mej. Jag är frälst och har min sak klar med Herren, och jag är ju också döpt i vatten.

O! Löftet är ju för mej, då kan du Jesus döpa mej i den helige Ande i mötet i kväll. Hela eftermiddagen jublade jag i den förvisningen att Jesus skulle döpa mej i den helige Ande i kvällsmötet. Och i den fasta tron gick jag till mötet.

Efter bibelstudiet, som leddes av en brasilienmissionär, inbjöd denne sådana som längtade efter Andens dop, att komma fram till förbön. Jag rusade ögonblickligen fram och böjde mina knän vid första bänken.

Först blev det en lång stund av bönekamp. Äldstebroder som ledde mötet, tog upp en kör och alla reste sig från sin knäböjande ställning. Endast jag låg envist kvar och sade till Gud: Du skulle ju döpa mej i den helige Ande i kväll!

När jag efter en stund förstod att alla ville gå hem, reste

också jag mej mycket modfälld. Då kom missionären till mej och sade: "Bøj dina knän igen så faller Anden över dig."

Då gjorde jag såsom han sade och han lade sina händer på mej och bad.

Ögonblickligen föll då Guds Ande över mej och jag fylldes av obeskrivligt jubel. Mitt hjärta flödade över av sällhet och tungotal. Missionären sade sedan på förmiddagsmötet dagen efter: "Den unga system som blev andedöpt här i går kväll talade minst två olika språk klart och tydligt." De enda svenska ord jag kommer ihåg att jag talade den kvällen Gud döpte mej i den helige Ande var när jag kom och sade: "Mamma, i kväll har jag blivit andedöpt." Så somnade jag talande i tungor, och vaknade till en ny dag fylld av Andens kraft att vara Jesu vittne.

Doris Höglander

.....
**I den här spalten
skall vi återkomma
med personliga vitt-
nesbörd om upplec-
elsen av dopet i den
Helige Ande.**

**Berätta kortfattat
om Din erfarenhet
för den här spalten.**

RED.

.....

"Men en Herrens ängel talade till Filippus och sade: 'Stå upp och begiv dig vid middagstiden ut på den väg, som leder ned från Jerusalem till Gasa; den är tom på folk.'" Apg. 8: 26.

Det är underbart att Filippus alltid var redo att gå på Andens maning. Jesus visste var Han hade sitt redskap som Han kunde använda när tillfället kom och som kunde träda i funktion omedelbart.

Här gällde det att vägleda en sökande människa som behövde hjälp till att få uppleva frälsningen i Jesus Kristus.

Om vi är lyhörda för Andens röst kan vi få uppleva detsamma. —

Jag såg att mannen ifråga var mycket märkt av syndalivet. Han var skild från sin hustru sedan tio år tillbaka och levde ett enstöringsliv för sig själv. Han berättade att han ingenstans hade att bo, alltså inget husrum för natten. Jag hänvisade honom till Elimförsamlingen, som har natthärbärge för vinddrivna människor.

Han var ärlig och erkände sin ställning och situation och önskade bli frälst och få frid i sitt hjärta och ro till sin själ, men han visste inte hur han skulle bära sig åt för att få uppleva frälsningen i Kristus Jesus.

Gud har lärt mig, att för att kunna vara ett dugligt redskap i Herrens hand, så måste jag leva ett rent liv, ett segerrikt liv i Jesus Kristus, och leva i den Helige Andes smörjelse och älska alla Guds barn, om de är maranatavänner eller pingst-vänner, missionsförbundare och baptister alltså alla som är verkligt frälsta och har en levande tro på Jesus Kristus.

Det är särskilt dig jag vill nå, som arbetar för Gud. Var i stillhet inför Herren så ofta du kan och lyssna till vad Han har att säga dig. Ta en fastedag och be till Gud hela dagen. Då skall du få uppleva underbara stunder inför Guds ansik-

Är du ledd? av Anden ?

Jag hade på juldagsmorgonen varit på julotta, och när gudstjänsten var slut och jag stod utanför vid min bil, så hörde jag tydligt en röst som sade till mig: "Du skall köra ner till Centralstationen." —

Jag körde ner till Centralstationen och gick in i stora hallen och inväntade där vad som skulle ske. När jag hade väntat där ett par minuter kom det en man i femtioårsåldern fram och hälsade. Jag frågade då hur det stod till, och han berättade om alla de olyckor och motgångar som han hade varit utsatt för en längre tid. Jag sade åt honom att det var Gud som talat till honom genom dessa olyckor och motgångar, och det allra bästa han kunde göra var att mottaga Guds nåd till frälsning i Jesus Kristus.

Jag fick tala om för honom att han fick komma precis i den ställning han nu var, nergången och trött på syndalivet.

Han fick så bekänna inför Gud att han var en syndare, bedja om rening från synden i Jesu blod, prisa Jesus för vad Han gjort på Golgata, och sedan bekänna inför sina medmänniskor sin synd och att han var frälst och nu ville leva för Jesus.

Så enkelt var det för honom att bli frälst och född på nytt till ett underbart och lyckligare liv i Jesus Kristus. —

Gud är i dag i behov av människor som är inställda på den himmelska våglängden — människor som är lyhörda för Andens maningar, och som kan ställa sig till förfogande omedelbart när Guds Ande manar därtill.

te. Det befordrar både hälsa och välbästand att fasta och ha en hel bönedag inför Herren.

Du skall få se att smörjelsen du har undfått av Jesus skall öka i stället för att avtaga. Du skall få möjlighet att servera den rätta kosten i den rätta stunden till långtande människosjäl, som hungrar och svälter ihjäl i brist på verklig andlig föda. Du skall få se underbara resultat av ditt arbete för din Herre och Mästare i Brudeväckelsens tjänst. Endast det redskap som vilar i Mästarrens hand kan användas på ett rätt sätt, och kan ge full valuta för arbetet.

Nils Stålberg
Malmö

GUD ÄR GOD

En hälsning från Edsbyn

Åter har ett nådens år från Herren avslutats. Ett år av väckelse, seger och särlaregn.

Maranataförsamlingen i Edsbyn har gått triumferande fram igenom både gott rykte och ont rykte. Gud är förunderligt god. Halleluja!

Många syndare har upplevt frälsning och frigörelse ur syndens järnhårda grepp. Avfällingar har upprättats. Sjuka har helats. Långtande har blivit andedöpta. 100-tals har upplevt himmelens välsignelse och förnyelse. Vid sju dopförrettningar har 23 syskon, i olika åldrar, blivit döpta till Kristus.

Smörjelsen har verkat. En lovprisningens och kärlekens ande har varit rådande och församlingsmötena har varit sannskyldiga högtidsstunder inför Herren. All äran till Jesus.

Under året har nära 42.000 kronor inkommit i offer, varav en del gått till den yttre missionen. Även detta vittnar påtagligt om Guds överflödande välsignelse.

Ivar Jonsson har spridit andlig litteratur och grammofonskivor samt vittnat om Jesu frälsning i många hem och har för detta arbete erhållit ett månatligt underhåll.

De offentliga mötena har varit många och härliga. De flesta

mötena har varit förlagda till Edsbyn, men även Alfta, Bollnäs, Söderhamn, Arbrå, Knåda m. fl. platser har fått besök. Likaså har församlingen vid några tillfällen hjälpt respektive församlingar i Gävle och Dalarna.

Många uppskattade besök från vänner runt om i landet kan vi med tacksamhet notera. Även ett stort antal vittnen har varit oss till stor välsignelse. Särskilt kan då nämnas Donald Bergagård, Erik Gunnar Eriksson och Enoch Carlsson. Även när församlingen varit ensam, har Gud, i rikt mått, låtit oss erfara de himmelska flödena. Av större möten under året in- tar tältkonferensen och Allhelgonahelgens möten en särställning, när smörjelsens och kraftens Ande var oerhört verksam ibland oss.

Gud har även, på ett storslaget sätt, frammanat villighet till att på olika sätt tjäna i församlingen. Det osjälviska och uppoffrande arbete som bröderna Sigge Andersson, Erik Ståhl, Bengt Olovsson och Hans Einarsson nedlagt, till församlingens fromma, bör mana till stor tacksägelse och lovprisning till Jesus. Men också många, många andra har troget tjänat med sång, musik, vittnesbörd, bön, offer och på många andra sätt. Det är när varje lem i kroppen, troget utför sin syssla, som Gud verkar på sitt förunderliga sätt.

Vi tackar och prisar Jesus för allt det underbara som Han givit oss under år 1967. Samtidigt vill vi också i ödmjukhet bedja: Käre Jesus, förlåt oss all slöhet och själviskhet och låt oss bli mer gudagripna och bättre själavinnare, samt giv oss ett Gott Nytt Väckelseår under 1968, med ännu större segrar för Guds rike.

Enligt uppdrag:

Jonas H. Näslund

"I fängelse..."

En lördag åkte vi, några sångare från Uppsala, till en fångvårdsanstalt utanför staden. Det blev ett oförglömligt möte för oss alla.

Lokalen vi skulle använda var en matsal. Internerna kom rusande in och hjälpte oss att möblera om. Sedan satte de sig ned för att lyssna till vår sång och våra vittnesbörd. Från första början kände vi kontakt med dem; de var mycket öppna och formligen sög orden ur oss. Det var skakande att se hur dessa unga råbarkade män greps av Jesu underbara evangelium. De sjöng av hela hjärtat och lyssnade till budskapet med tårar i ögonen. Det första de sa till oss efter mötet var: "Ska ni sluta redan — ni har ju inte mer än hunnit börja! —

Man talade i munnen på varandra, frågade när vi skulle komma tillbaka och uttryckte sin uppskattning över att få besök av ungdomar som enkelt och okonstlat vittnade om sin tro. "Man känner att här fick vi kontakt", sade en av de unga internerna. Glada och tacksamma till Gud återvände vi hem igen. —

Innanför dessa dörrar finns det en oerhörd längtan efter befrielse... Befrielse — inte i första hand från den yttre fångenskapen, men från den syndens bojor man bundits av. Vi som upplevt Jesu förvandlande kraft i våra liv, vi har svaret på deras frågor och vet vem som kan hjälpa dem. Det är vår plikt som väckelsens folk, att ta vara på tillfällena och gå in genom de dörrar Gud har öppnat.

Berith Pettersson
Uppsala

BUDSKAP ... *Forts. fr. sid. 9.*

ord nådde mitt öra i mötet visste jag att det var Gud, som nu talade till mig. Denna förnimmelse var så stark, att jag skälvde i hela min varelse medan jag väntade på en uttydning, som jag visste skulle komma.

Och jag behövde inte vänta länge.

Helt lugnt talade samma kvinnoröst — alldeles utan det röstorganets överläge vilket många tycks ta som bevis för att budskapet är "äkta".

Först kom en mycket träffsäker analys av min situation — mina nederlag, mina tvivel, min vanmakt, min ensamhet, mina förtvivlans rop till Gud — själv skulle jag aldrig kunna skildra mitt förhållande till Gud och till min omvärld så absolut, men Gud visste allt. — Vad som sedan följde kan jag inte med mina ord nu ge rättvisa åt: Gud hade inte glömt mig, trofast stod Han fast vid sitt ord, sin kallelse och sina nådegåvor kunde Han inte ångra, Han ville förlåta, upprätta, gottgöra. Mina sår skulle läkas med hast, min käpp och min stav skulle Han vara, ja Han skulle låta mig bli ung på nytt såsom en örn...

Det var inte så mycket orden — det var ju löften som jag förut väl kände från Guds ord — utan den inre förvisning som jag så starkt upplevde *att de gällde just mig*, som åstadkom underverket i mitt liv. I veckor grät jag av glädje, tron på Guds resurser var född i mitt inre, vanmakt och bitterhet försvann, sårerna i mitt hjärta läktes, jag var med ens fri, lycklig, trosviss. Och det var genom ett budskap i tungor med uttydning, som Gud fick komma till tals med mig. —

O, visst behöver vi denna gåva ännu mera uppenbar ibland oss. Gud vill genom den komma nödställda människor till hjälp i vår egen tid.

Tungomålstalande med uttydning har på många håll idag helt undanträngts från gudstjänsten. —

Med vad rätt?

Och där det förekommer möts det ofta med stor skepsis, öppet förakt eller av en ohöjld respektlöshet.

Visst har missbruk förekommit — det förekom ju redan i Korint — men därmed har vi ingen rätt att ignorera gåvans stora betydelse. —

Tungomålstalande med uttydning, underkastat de ordningsföreskrifter som vi i artikelns början erinrat om, har ännu sin givna plats där det urkristna församlingslivet står som mönsterbild för församlingens upprättelse och gudstjänstens utformning.

Av

MIDNATTSROPETS

småskriftserie

I DAG

GÖR JESUS UNDER

har nu häftena 1 och 2 utkommit.

Häfte 1

JAG VAR NERE I BOTTEN — JESUS LYFTE UPP MIG

Sven-Åke Asplund vittnar om sin egen upplevelse av frälsning och Andedop.

20 sidor. Pris 1 krona.

Häfte 2

EN TONÅRSDYNAMITARD BLIR EVANGELIST

Gunnar Karlsson-Kärråkras väg till frälsning och helig kallelse.

24 sidor. Pris 1 krona.

SPRID DEM I MASSOR!

Vid köp av 50 ex. 50 %.

Klipp här

Till MIDNATTSROPET

Surbrunnsgatan 60, Stockholm VA.

Sänd mig mot postförskott st. häfte 1,
.... st. häfte 2 i serien: I dag gör Jesus under.
(Stryk det ej önskade.)

Namn:

Bostadsadress:

Poststation:

GUD ÄR KÄRLEKEN

När jag var avfälling och var på ett Finlandsbesök mötte mig tre ord som stod skrivna på en tavla: "Jumala on rakkaus". 1 Joh. 4: 16, "Och vi hava lärt känna den kärlek som Gud har i oss och vi hava kommit till tro på den. Gud är kärleken och den som förbliver i kärleken han förbliver i Gud och Gud förbliver i honom." Gud bevisar sin kärlek till oss genom att han sände sin Son Jesus Kristus som ett försoningsmedel mellan oss människor och Gud.

Jesus dog på korset. I stället för att taga den glädje som låg framför honom utstod han korsets lidande och aktade smäleken för intet, för att han skulle rädda oss som var förlorade. Genom tro och i hans blod blir vi rena från våra synder.

I Bibeln kan vi läsa att Jesus söker de förlorade. Han framställer en liknelse i Luk. 15: 4—7: "Om ibland eder finnes

Av

Clary Muistama

en man som har hundra får, och han förlorar ett av dem, lämnar han icke då de nittionio i öknen och går och söker efter det förlorade till dess han finner det? Och när han har funnit det, lägger han det på sina axlar med glädje. Och när han kommer hem, kallar han tillhoppa sina vänner och grannar och säger till dem: 'Glädjens med mig, ty jag har funnit mitt får, som var förlorat.' Jag säger eder, att likaså bliver det mer glädje i himmelen över en enda syndare som gör bättring, än över de nittionio rättfärdiga som ingen bättring behöva."

"Ty I gingen vilse såsom får, men nu haven I vänt om till edra sjäalars herde och vårdare." 1 Petr. 2: 25.

Guds frid som övergår allt förstånd!

Fridshälsningar
Clary Muistama

BUDSKAPET MASTE UT... *Forts. fr. sid. 5.* Litteraturen en effektiv ammunition

Hur många kyrkobyggnader fanns det, när aposteln Paulus började sitt missionsarbete? Inte en enda. Men ändå tror vi att vi måste ha fina kyrkor i hemlandet först, innan vi på allvar kan börja ge till missionen. En stark hemmabas är inte detsamma som moderna lokaler. Paulus reste till missionsfälten med en bedjande församling bakom sig, en församling som ännu inte hade byggt sin egen kyrkolokal.

Mina vänner, vi måste bestämma oss om vi skall fortsätta att sätta missionsmedlen i kyrkobyggnader eller evangelisera världen.

Låt mig tillägga, att Sjundedagsadventisterna under ett enda år investerade 21 miljoner dollar i litteratur på 218 språk. De tror också på det tryckta budskapets betydelse.

Det var under sista världskriget, Frankrike hade fallit. USA hade ännu inte kommit med i kriget. Storbritannien stod ensamt och väntade på den tyska invasionen. Sir Winston Churchill beslöt sig för att tala direkt till det amerikanska folket. Churchill talade endast två, tre minuter, men det han sade kommer jag aldrig att glömma. Han sade: "Ge oss verktyg och vi skall fullborda vårt arbete!"

Vad vi behöver är medel att kunna arbeta. Det bästa sättet att arbeta är genom det tryckta budskapet. Har du någon gång gett ett bidrag till kristen litteratur? Har du gjort ditt för att BUDSKAPET skall komma ut?

Ge missionen det som behövs, ge missionärerna "ammunition" — ge dem verktyg att arbeta med!

Gör som de flesta
Lyssna till

ARNE IMSEN

— NU aktuellare än någonsin

MRM 23. O, rena mitt hjärta/Jag vet att Gud vill ge dig bönesvar/Många år jag gick på syndens väg/Tack, Guds lamm. Sång av Arne Imsen. Maranataförsamlingens strängmusik.

MRM 12. Maranata. Kort tal av Arne Imsen/Maranatasången. Sång av Maranatasångarna, Stockholm. Alla borde känna till "Det är jubel och fröjd".

MRM 27. Arne Imsen sjunger: Låt mig dricka ur krukan/Jag tror på Gud/På en avlägsen höjd.

MRM 10. O, Jesus, Du som fyller allt i alla/Vilken vän vi ha i Jesus. Sång av Arne Imsen.

MRM 37. Arne Imsen sjunger till hammondorgel, piano och gitarr: Klippa du som brast för mig/Jag vet en väg som leder/I evig kärlek/Sista resan.

SKIVPAKET

KÖP 5 SKIVOR — DU FÅR 10 GRATIS

För att hjälpa dig att sprida dessa härliga skivor till gamla, sjuka och avsidestagna har vi iordningställt ett skivpaket med 15 st. av oss utvalda skivor och Du behöver endast betala 5 av dem och 10 medsändes gratis.

Klipp här och sänd in kupongen i dag: — — — — —

BESTÄLLNINGSKUPONG

Härmed beställes mot postförskott:

..... st. EP-skivor

..... Sänd oss gratis skivkatalog

Namn:

Postadress:

..... st. Skivpaket 15 st. pris 55: — av oss uttagna skivor.

Gamla n:r av Midnattsropet gratis mot portokostnad.

Bostad (box/gata):

Telefon:

Kupongen insändes till **EVANGELII-CENTER - Borlänge 2** - tel. 0243/105 95.

DENNA SIDA
kommer i fortsättningen
att upplåtas för
MÖTES- och KONFERENSANNONSER

Självkostnadspriset för en annons av
nedanstående storlek är 50:—

Väckelse- och uppbyggelsemöten i Mora

den 24–25 februari

Lokal: **MEDBORGARHUSET**

Lördag 19.30 - Söndag 15.00 och 19.00 ★ DONALD BERGAGÅRD, ERIK G. ERIKSSON, TURID
SCHONHOWD från Oslo m. fl. — Tel. 0250/115 94, 340 19

Maranataförsamlingen i Stockholm

har som regel sina möten på följande tider:

Lördagar 19.30 Bön- och lovprisningsmöten, söndagar 11.00 och 19.00, onsdagar 19.30 Frigörelse- och
väckelsemöten. Mötesannonser onsdagar och lördagar i Dagens Nyheter.

Förest. ARNE IMSEN, tel. 31 71 35

Missionskassör STURE SWÄRD, pg 44 10 05

Maranataförsamlingen i Jönköping

har i **FOLKETS HUS** sina möten

Tisdagar 19.30 Bibelstudium, onsdagar 19.30, lördagar 19.30 och söndagar 15.00 och 19.00 Väckelse- och
Frigörelsemöten. — Mötesannonser onsdagar och fredagar i Jönköpings-Posten.

Missionskassör ROLAND OLOFSSON, pg 1 48 59

Förest. ANDERS B. ANDERSSON, tel. 036/11 36 55

Evangelist MARITA HAMMAR, tel. 036/11 27 87

I den sena midnattstimmen

*Medan skymningen sig sänker över syndig, sargad jord
Är det gott att vara Jesu Kristi brud.
Ty vår Brudgum snart skall hämta oss till himlens bröllopsbord
Och för evigt skall vi vara hos vår Gud.*

Kör:

*I den sena midnattstimmen
står Han spanande mot jord
medan tjänarna iordningställer
himplens bröllopsbord.
På befallning av sin Far
Han hämtar brudeskaran hem.
O, min vän, skall du då vara en av dem?*

*Profetiorna uppfyllas, Israel nu får sitt land
Härlig frukt frambringas, där det förr var sand.
Fikonträdet står i knoppar, snart i blom det spricker ut.
Dessa tecken bådar denna tidens slut.*

*Vill du med då Jesus hämtar hem sin brud till himmelen?
Vill du möta Honom på en brusten sky?
Han har kallat många gånger, hör, Han kallar dig igen:
Låt ej nådens sista timme från dig fly!*

Okänd författare